

Menighetsbladet

Nr 4 - 2019 • Ringebu prestegjeld • 75. årgang

Ringebu

Fåvang

Venabygd

Foto: Anne Jordbruen

Ivar Aasen - andakt i høve Allehelgensdag

Ivar Andreas Aasen (1813-1896) var språkforskar, språkgrunnleggjar og diktar. Han skrev songar og er kjent både i Norge og internasjonalt som skaperen av nynorsk skriftspråk, som dialektforsker og for sin arbeidsmetode. Han hadde store kunnskap om Bibelen, skreiv andakter og umsette tidleg delar av bibelen til landsmål. Ein av dei mest kjende uttrykka hans er om tru: "Vesle vitet rekk ikkje langt. Ei tru må stydja oppunder".

Ivar Aasen skriv om eit kjent bibelord:

"Math. 11, 28: Kome hit te meg alle som er trøytt og tyngde, eg vil gjeva Dykk Kvild".

De er sæle Ord, som er goe aa høyre, for de er visst so med oss alle saman de, at me hev Sut og Sorg, alle so er me plaga av noko, de er so mange Sjukdomar te i Verden, at de er ingen, som reint gjeng fri, og um ein no au lite kjenner te dei, so er de so mangei Løyndesorg, at de er sjella hell aldri, ein kann sjaa nokon rigti gla, uta de er noko Mein, som tyngjer paa Hjarta. Ungdomen han er so gla og kaat, men de er ikkje so alt, som kann vera til Lags for den hell, han stundar etter so mangt, som han aldri kann faa, so Ungdomsgleinn au so jamt kann blandast upp med Graat; og gamlingen han studrar fram, krokutt og klein og ynskjer seg berre i Gravi lagt og svarte Torva paa.

De er Sut fraa Vogga og te Grav, Sorg er Leiestaven gjennom Live. Og me klagar og klagar og me freistar paa so mangt, men Ingen er de, som kann lækje, ingi Von er de aa finne, anna Sotti aukar paa og ho vil ikkje sleppe Tak, fyrr ho fær oss i sitt Velde.

Og ingen er de, som vil høyre paa me klagar, for de er ingen som kann hjelpe oss.

Men so ljoar de so mildt eit Ord: Kome hit te meg alle som er trøytt og tyngde, eg vil gjeva Dykk Kvild .

De maa vera ein go Mann, som segjer slikt, han er visst ikkje vond aa tala me. Eg hev væl høyrte og set, og naar ein kom til ein

Kjenning og og Ven og klaga og bad han hjelpe seg, so kann han væl for Venskaps Skuld de hava gjort, som han daa formaadde. Men at nokon kjem og by seg og segjer, at de ska koma alle saman, som lie vondt, so ska han hjelpe dei, nei de hev eg daa aldri i Verden korkje set hell høyrte gjete. Han maa vera meir hell eit Menneskje, som kann soso tala, han maa hava eit tolugt Sinn, han maa daa vera rik paa Raaer, som skal høyre paa alle og hjelpe dei au. Til honom vilde eg daa gange straks, og eg vilde fortelje um alt, eg lei, eg vilde ikkje dylje unda nokon Ting. For naar han talar, so svarar de i mitt Hjarta, og eg brest i aa graata. For eg kjenner, at han hev ikkje noko aa vera bli paa meg for; eg hev ikkje fare som eg skulde, so eg veit aldri korleis de kann ganga.

Men so segjer han so mildt: Statt upp og ver ikkje rædd, du tar ikkje fæle, for so elsker Gud Verden, at han sente Sonen sin og dei som trur paa honom, skal faa Liv og Sæle. Eg saag nokk koss du hadde de, og no hev eg au røynt de sjølv, for eg heve gjengje igjenom alt de eit Menneskje kann lie, eg gret Blodsdropar, eg vart hata og hædd, eg vart korsfest og døde og de var berre for, at du skulde faa de gott.

Aa ja paa deg vil eg so gjerne tru. – So kann au Live lettne seg for meg, so kann eg au bli sæl baade her i Live og sia i all Æva. Lova vera Gud, lova vera du for alle Raaenne dine. Du er stor og heilag, og du er au mild og kjærleg.

Mannen han er so liten og veik,
han heve so lite eit Velde.

Han renne upp som fagraste Blom,
men sloknar so snart um Kvelde.

Han renne upp som fagraste Blom,
han blømer so vænt under Lie.

Han heve so stutt eit Dagaverk,
hans Dagar so snart mune skrie.

Men mangt og mykje so tenkjer han,
og mykje so hev han i Hende.

Men Gud han styrer alt Heimsens Gang,
all Mannsens Verk kann han vende.

For han hev allting i si Hand,
de gjerest so traust ei Lære,
han styrer yver alle Land,
di vil me han prise og ære.

Sigmund Jarle Jacobsen

Kilde: Ivar Aasentunet

Min salme – Det er makt i de foldede hender

Tekst: Trygve Bjerkrheim (1955) - Musikk: Øyvind Tønnesen (1962) - Norsk samlebok nr. 631

Salmevalget denne gangen er gjort av Vigdis Irene Haugan Bakken, og hun sier: «Mor likte veldig godt Trygve Bjerkrheims Det er makt i de foldede hender, og jeg liker den veldig godt selv også. Det er ei fin salme med godt innhold og en vakker melodi. Som barn hørte jeg den veldig mange ganger, og mor hadde et ønske om at nettopp denne skulle synges i begravelsen hennes. Slik ble det. Ordene gir meg styrke i tunge stunder til å takle sorg, så denne hører jeg ofte».

Det der makt i de foldede hender.

I seg selv er de svake og små.

Men mot allmaktens Gud du dem vender,
han har lovet at svar skal du få.

Omkved:

Det er svar undervegs, engler kommer med bud.

Om det drøyer, det fram dog skal nå.

For det lovet jo løftenes trofaste Gud:

Kall på meg, og du hjelpen skal få.

Du som ber for ditt barn, dine kjære,
er i forbønn fra år og til år,
om du tålmodets lekse må lære,
himlens bøttesvar engang du får.

Omkved:

Det er makt i de foldede hender,

når i Frelserens navn du får be.

Og engang når du livsløpet ender,
hvert et bøttesvar klart skal du se.

Omkved:

Resultat av kirkevalget 2019

Kirkevalget 8.-9. sep. 2019

Som de fleste har fått med seg, ble Kirkevalget gjennomført samtidig som kommune- og fylkestingsvalget, den 9. september. På Kirkevalget ble det stemt inn nye medlemmer til soknerådene og leke medlemmer til Hamar bispedømmeråd. Til sammen avga 680 personer sin stemme ved Kirkevalget. Dette gir en valgdeltakelse på 21,6%, som er noe lavere enn valgdeltakelsen for 4 år siden.

De nye soknerådene

Opptellingsresultatet viser at det blir mange nye medlemmer i soknerådene. I Fåvang og Venabygd blir det full utskifting av hele rådet, i Ringeby blir det en fin balanse mellom nye og tidligere medlemmer, tre av hver.

De nye rådene er valgt for 4 år, og skal være i funksjon fra 1. november.

Ringeby

Medlemmer:

Heidi Hovdhaugen Myhre
Øyvind Myhrsveen
Pål Agnar Smestadmoen
Lilly Anne Borgen
Torbjørn Steen
Gudrun Synnøve Sylte

Varamedlemmer:

Olaug Widme
Kari Toril Kleiven
Solveig Haaland
Elin Romsås
Ingeborg B. Hagen

Fåvang

Medlemmer:

Barbro Bråstad
Torger Lien
Ragnar Stuen
Kari Hanne Rudrud

Varamedlemmer:

Einar Aarnes
Kristin Haukåen
Arnt Rune Solbakken
Frans Maurits Hjelstuen
Anita Elisabeth Amrud

Venabygd

Medlemmer:

Aud Marit Jordbruken Trelvik
Ragnhild Melgard Bø
Per Gunnar Forrestad
Anne Spidsberg

Varamedlemmer:

Marianne Dokken Langseth
Tone Kristin Pinløkken
Ann-Kjersti Dahl
Stig Gunnar Berg

Sokn	Stemmeberettigede	Soknerådvalget		Bispedømmerådvalget	
		Stemmer	Stemmeandel	Stemmer	Stemmeandel
Ringeby	2079	422	20,3	218	10,5
Fåvang	891	199	22,3	64	7,2
Venabygd	171	59	34,5	38	22,2
Alle sokn	3142	680	21,6	320	10,2

- ✓ Liker du å synge?
- ✓ Er du mellom 4 og 12 år gammel?
- ✓ Har du lyst til å være med å ha en konsert og synge sammen med proffe musikere?

Bli med på korseminar med Team Båt søndag 20. oktober!

Dette er en dag i samarbeid med kirka i Sør Fron, Ringeby og Øyer, og vi inviterer til en dag fylt med musikk, fine sanger, engasjerte musikere, lek, øvelse og til slutt konsert.

Sted: Kaupanger i Ringeby - Tid: kl.12.00 – ca. kl. 18.00.

Hva: Sangøvelse, mat, ulike aktiviteter, mere mat, mere sang og til slutt konsert kl. 17.00, der vi bidrar på noen av sangene, mens Team Båt også synger litt alene.

Pris: Gratis, men inngangen på konsert er kr 50,- for voksne.

Vi håper mange vil være med på korseminar, og at mange vil møte opp på konsert!

Påmelding til Inger Strangstad: ingermelbo13@gmail.com / 99 61 46 42 innen 17. oktober. Gi beskjed ved påmelding om allergier.

Vaskedugnad i Venabygd kirke

Tekst og foto:
Anne Jordbruen

Sist i mai sendte soknerådet ut flygeblad med oppfordring til vaskedugnad av kirka, og med stor entusiasme dukket det opp 7 driftige vaskedamer. De hadde med seg vaskebøtter, annet utstyr og masse godt humør. Her skulle kirka skinne til pinse, dåp, konfirmasjon, bryllup og alle kirkelige handlinger!

Noen av de som var med kunne fortelle at de var

med på kirkevask sist også, for hele 13 år siden. Så da var det jo på tide å ta et tak igjen. Legger ved noen bilder fra dugnaden som gikk som en lek med så mange flinke damer. Etter omtrent fire timer smakte kaffe og medbrakt nistepakke godt!

Dugnad er fortsatt en flott samarbeidsform! Hjerterlig takk til alle som kom.

Her er hele gjengen minus undertegnede, og det må sies at de nesten ikke hadde tid til å stille opp for et lite bilde, noe som sees godt!

Fra venstre: Marie Ødegård Hagen, Else Nordberg, Randi Heggelåen, Reidun Forrestad (har gjemt seg litt), Siri Haugstad, Inger Furusæter og Anne Berit Skogvang. Anne Jordbruen bak mobilkameraet.

Konfirmanter i Ringeby kirke 26. mai 2019

1. rad f.v: Hedda Marstein Nyborg, Emma Kristine Nystuen, Ada Smidesang Grind, Anna Katarina Rudi, Ina Haug, Ida Sofie Johnsen Kleven, Marte Brandstad Haug, Ane Bakken Fjellstad, Hanne Dalen, Andrea Stennes Fretheim, Ane Høye Sviland
 2. rad f.v: Thea Haugstulen, Mina Kvernflaten Holdbrekken, Tobias Dalseg, Ole Kristoffer Steen Gustavsen, Kaja Lindgaard, Bjørg Kristine Berget
 3. rad f.v: kapellan Gustav O. Søberg, Petter Solbakken, Espen Aleksander Pallsveen Kvitrud, Hans Ola Bø, Eskil Fossmo, Ole Gunnar Kvislen
 Foto: Inge Asphoug

Konfirmanter i Fåvang kirke 2. juni 2019

1. rad f.v: Maja Nestaker Hagen, Mia Eline Aarnes, Tuva Elise Amrud, Gunhild Kjos Braastad, Maria Lognseth
 2. rad f.v: Pelle Braastad, Leon Mathias Sletten Thujord, Max Lunde, kapellan Gustav O. Søberg,
 Daniel Røyset Lindalen, Magnus Teigen, Trym Letrud Bergheim. Foto: Inge Asphoug.

Konfirmanter i Venabygd kirke 9. juni 2019

Fra venstre: Emrik Kanestrøm, kapellan Gustav Søberg og Per Magnus Jordbruen. Foto: Fotograf Hilde Jordbruen.

.., og heklenåla napper i slektsmaskene

Tekst: Olaug Widme
Foto: Oddleiv Ringlund

Døra åpnes. «Kom inn!» sier ei hyggelig stemme. Det er Vigdis Irene Haugan Bakken som er innafor. Hun svinger seg til side og ønsker vennlig velkommen. Med utsikt nedover mot sentrum og utover dalen har hun noe å hvile øynene på her. Laugen forter seg sakte sørover der han alltid har hatt faret sitt og lager ei behagelig flate for blikket. Hun lar øynene sveipe rundt over hus omkring og tenker på de som bor der nå. Noen yngre, og andre som er kommet litt lengre opp i åra, men alle er en del av et godt nabolag. «Vær så god og sitt!»

Vigdis slo opp øynene første dagen da året 1965 var nytt og ubrukt, og dermed kunne hun begynne både å ta av tida, men også å fylle den. Ingen visste hvordan den skulle bli. Et helt nytt år fikk hun starte med som nummer to av søsknene. Storesøster, Siv Anne, hadde kommet først, og her skulle familien på fire holde til.

Foreldrene var Olaug og Magne Bakken, den ene fra Lykkjebakken i Brekkom og den andre fra Rotåsbakken på Strand. Magne bygget hus som sto ferdig i 1957, så alt var klart til de giftet seg i 1961. Av gamle bilder kan en se at det var ikke mange hus i dette området den gangen. Hun kjenner til bare noen få, men senere har det endret seg. Mange av de første som slo seg ned her hadde arbeidet sitt på bedriftene i eller rundt sentrum.

Tida gikk sin gang med både lek og nødvendige gjøremål, men plutselig fikk familielykken seg en skikkelig kilevink, og hverdagen endret seg dramatisk. Den 1.juni i 1970 gikk nemlig far bort så altfor tidlig. Dette var et hardt slag for alle tre, både mor og jentene. Mor hadde mistet sin livsleider og støtte i livet, og småjentene var blitt farløse i en alder av sju og fem år. Slikt er ikke greit.

Denne hendelsen preget selvfølgelig livene deres. Som om ikke det var nok, kom det etter hvert for en dag at veslejentene i huset hadde en medfødt helsevanske, og den 1.juni i 1971, nøyaktig ett år etter farens bortgang, var hun i Oslo på sykehus for første gang. «Da fant de ut at det var noe galt med meg», sier hun. Bestemors og andres våkne blikk hadde nok fattet mistanke før, men det ble funnet andre grunner til dette. «Ikke noe å bry seg om», hadde det kommet fra legene. Denne datoen ble derfor spesiell av to grunner.

Som voksen tenker Vigdis mye på hvordan disse to hendelsene var for mor. Det måtte ha vært tøft for henne, forstår hun, og ikke så lite spesielt heller. Med beskjeden hun fikk fra sykehuset hadde det absolutt vært godt å ha en å støtte seg til. Det var mye usikkerhet rundt dette som mor nå ble alene om å stå i, operasjoner og greier. I tillegg kan en lure på hvordan det var for ei mor å være borte over tid, når hun hadde igjen ei jente hjemme som også måtte tas hånd om, - som å bli dratt i to retninger der begge er like viktige.

«Nei, det kunne ikke ha vært lett for henne», sier hun ettertenksomt.

Skolegangen var på Nord Fåvang skole, og med bare et par korte opphold, ramser hun kjapt opp alle som gikk i samme klasse. «Mange av disse har jeg kontakt med ennå», sier hun og er fornøyd med både medelever, lærer og alt. Ungdomsskolen ble gjennomført ved undervisning hjemme på grunn av de helsemessige utfordringene som måtte håndteres. Det gikk det.

Den tida var det også et videregående-tilbud på Nord Fåvang, og etter grunnskolen valgte hun å få med seg mer kunnskap om håndarbeid. Søm, form og farge het det visst. Her lærte hun å sy. Det var husstell også i dette kurset, men det ble valgt bort. Noe teori var det også. Dette likte hun godt. Helt på bar bakke i håndarbeidsfaget var hun ikke fra før heller, for hun hadde lært hekling av tante Synnøve og strikking og brodering av mor. Kunnskapen satt i slekta, så å si, og nå var den overlevert til et nytt ledd, klar for ferdighetsutvikling.

Senere meldte hun seg på et brevkurs i NKS innen handelsskolefag. Vi må huske at begge foreldrene hadde arbeidet sitt innen kontorvirksomhet. Mor var på Fåvang Ysteri, og far hadde hovedansvaret for alt med Fåvang-bilene, så det var ikke rart at hun så dette som en interessant mulighet. Om det var noen andre

Småjentene ble farløse i en alder av sju og fem år.

"Da fant de ut at det var noe galt med meg".

yrkesdrømmer? «Tjaa». Hun drar litt på det og bøyer hodet litt til siden et par ganger. Det var vel ei stund at noen tanker surra rundt om noe interiør-greie. Hvis situasjonen hadde vært annerledes, kunne det kanskje ha blitt arkitekt, men det ble ikke mer alvor av det. Slik er det noen ganger. Drømmer endres av flere grunner. «Det er da slett ikke sikkert jeg hadde blitt arkitekt om helsa mi hadde vært bedre heller», sier hun videre, men hun tenkte ei stund at det kunne ha vært litt interessant.

Hun forteller at det var ikke alltid så lett for henne å farte rundt med venninnene over alt i ungdomstida, og det var litt kjedelig, syntes hun den gang, men de kom ofte opp til henne. Da hadde de med håndarbeidet sitt, for de visste at dette var noe hun likte. «Da satt vi i sofaen, og strikkepinnene og skravla gikk om kapp», forteller hun, «og mor sa at vi så ut som gamle kjerringer der vi satt med bundingene våre», ler hun. Mor laget pizza og serverte til «kjerringene», og de hadde det hyggelig. Fine stunder dette, kan hun huske, og godt å tenke tilbake på.

Etter hvert fikk Vigdis noen tantebarn, og det var rett og slett stort. Disse små nurka! Det er ofte litt spesielt med den første, og attpåtil kom denne på fødselsdagen til mor, og det synes hun er litt artig. Senere kom det tre til, og gleda bare økte. Navn ble brukt om igjen direkte, mens andre ble oppkalt ved å bruke samme forbokstav. Foreldre og besteforeldre ble ført videre i navnevalg, og for hver gang de nevnes eller er i tankene hennes, så styrkes slektsbånda. Fødselsdager og årstall er på plass. Det er lett å skjønne at her er ei som setter stor pris på både tidligere generasjoner og nye som kommer til og utgjør friske greiner på familietreet.

Alle søsterbarna står høyt hos tante Vigdis, men hun ble mer sammen med de to største, forteller hun. Om de små skulle være i Fåvang og bli passet av bestemoren deres, så var det ekstra stas å få være med på det. Hun forteller om mor at hun likte svært godt å ha barnebarna rundt seg, og hun tok seg godt av dem. Ofte var de i Fåvang om somrene, særlig de to største. På denne måten ble det også knyttet sterke bånd mellom tante og tantebarna som holder fremdeles. Hun har dem alltid i tankene og husker på dem, og sannelig ser det ut til at hun blir husket også!

Håndarbeid, ja. Nå er hun skikkelig på hugget! «Det må jeg bare gjøre hver eneste dag, så sant hender og nakke er i godlune», sier hun videre. «Hvis disse kroppsdelene begynner å krangle, får jeg finne på noe annet ei stund. Jeg er ikke flink, men jeg har stor glede av det, for det er artig å drive med.» Favorittsysselen i så måte er definitivt hekling. Luftmasker, fastmasker og staver lar seg trylle fram av en rutinert heklekrok, og angitte mønstre folder seg ut slik oppskrifta sier. Det er blitt flere utgaver av sengeteppe gjennom åra, en 12-13 er det vel blitt totalt! Det går også i løpere og brikker i forskjellige mønstre, farger og motiv. Noe med jul i seg, og noe som tar opp påskebudskapet eller andre ting. Det er ei bra samling totalt til forskjellig bruk, lagra i kasser. «Jeg gjør det slik jeg får det til», sier hun videre og nevner at det er sikkert noe en

kan sette fingeren på. Joda, hun ser litt av hvert, men det er dette hun greier med hendene sine.

Strikking da, som hun lærte av mor, gjør hun noe av det? Hun gjør det også, men ikke de store arbeidene, for det blir for tungt. Grytelapper i flere farger og mønstre ligger hekta sammen i par, klare til bruk. «Så blir det restgarn, da vet du», fortsetter hun nesten litt selvironisk allerede. «Så kjøper jeg litt til for å få brukt opp restene jeg har til noe annet som kan lages, men det blir gjerne noe til overs da også, og så har jeg det gående», sier hun og ler.

Arbeidsløs blir en ikke, den som vil noe. I tillegg syr hun hardangersøm, selve pirkearbeidet, mener mange, uroer og brikker. Med kroker, strikkepinner og nåler napper hun tak i gamle teknikker og ferdigheter, overlevert fra formødrene sine. Slik snører hun sammen kunnskap til en egen vev av tradisjoner hun tar vare på i sitt liv og byr det videre på sølvfat til nye hoder og hender. Det hender hun legger ut på facebook når hun er ferdig med noe, for liksom å avslutte prosessen, så der ligger praktarbeidet til beskuelse. Mens mor levde, så deltok de begge på kurs i porselensmaling. «Mor var flinkere enn meg», sier hun, «men det var artig å bli kjent med den teknikken også». Det har ikke blitt noe mer av det siden.

I enkelte ukeblad finner hun håndarbeidsoppskrifter og mønstre hun gjør seg nytte av. De er noe greiere å bla i enn bøkene. Der finner hun også tekster å lese. Vigdis betrakter seg langt fra som noen lesehest, men hun leser en del og har selvfølgelig lest bøkene av Lars Mytting med stor glede. Det er artig med en lokal forfatter. Hun husker han gikk sammen med bestemora si i nabolaget. Edvard Hoem er også en forfatter hun liker, for å nevne noen.

Blir det for intenst med håndarbeid og lesing, så tar hun gjerne en sang for å løse opp i skuldre og nakke. Mor mente det var bra for lungene hennes å synge, for hun har så begrensa med fysisk aktivitet ellers, og i en kort periode var hun med i kor. Rådet fra mor har hun fulgt. Salmer, gjerne av de gamle, synger hun med stor glede. «Tekstene gir meg så mye styrke», sier hun. Det

"Da satt vi i sofaen, og strikkepinnene og skravla gikk om kapp".

Alle søsterbarna står høyt hos tante Vigdis.

Med kroker, strikkepinner og nåler napper hun tak i gamle teknikker og ferdigheter.

Håndarbeid ja! "Det må jeg gjøre hver eneste dag, så sant hender og nakke er i godlune".

Her er ei pute med julemotiv.

Far hadde satt opp hytte på Nysetra i 1950, og da ungene kom til, så var de der mye om sommeren.

er så mange fine salmer at det er vanskelig å ta ut en favoritt, men Trygve Bjerkrheims «Det er makt i de foldede hender» synes hun er mektig og synger den ofte. «Vet ikke om jeg har sangstemme en gang, men jeg gauler og synger», gliser hun. «Hekler og synger», legger hun leende til. Ja, også må hun bare nevne at schæferen i underretasjen reagerer på forskjellig måte på sanger hun synger. «Jeg har sjekka det flere ganger, og det samme gjentar seg, men jeg forstår det ikke helt. Morsomt er det i alle fall». Det kan jo hende at dyra skjønner mer enn vi tror.

Det er barndomshjemmet til Vigdis dette, og det går ikke mange minuttene før en skjønner at her er det godt å være. Minner i fleng. Gode minner. Minner om de og det som var. På bordet ligger gamle bildealbum som viser slekt og venner. Hun blar i dem av og til. Det er bare så synd at det ikke ble skrevet navn på alle personene, men noen vet hun. Som barn hørte hun mye om slekta. Mor fortalte mye, men hun skulle så gjerne sett at mer av det ble skrevet ned. «Jeg trodde vel kanskje jeg skulle huske mer enn jeg gjør», beklager hun.

I huset hun har bodd i all sin dag ligger det bare gode minner!

Nå er Vigdis tilbake i barndommen igjen med sommerminnene fra setra denne gang. Far hadde satt opp hytte i 1950 på Nysetra, og da ungene kom til, så var de der mye om sommeren. «Mor tok oss ofte med opp dit», husker hun. Det var en god og fredelig plass med mye familie rundt. Det var ei sunn tid, lite trafikk, voksne og barn sammen. Det var hesjing og dokker, noen hoppa i høyet, og de kjøpte melk hos en seterbonde. Å, nei for minner! «Skulle gjerne ha vært der mer, men det er så synd jeg ikke greier å være der alene», sier hun. Familiene rundt om var tett på, og hun likte det. Hun hørte de voksne fortelle om forskjellig, men dessverre ble ikke noe særlig av det tatt vare på for ettertida heller.

Om litt kan et lite smil sees i ansiktet. Hun må fortelle om en gang da Siv og hun var små og var med mor i sentrum. Det var vel noe hun skulle utrette og ba dem gå opp på kontoret til far et øyeblikk. Hun ser ennå for seg far og klærne han gikk i, blankpusa sko, den ryddige skrivepulten med penner liggende helt rett bortover etter størrelsen - og så kontorstolen! Far var jo på arbeid og kunne ikke legge fra seg det han drev med om de kom. Jentene fikk låne kontorstolen, sikkert så han fikk fred i telefonen eller noe. Da begynte de selvfølgelig å svinge rundt i den. Morsomt slikt, vet du! Det de ikke visste, var at når stolen gikk rundt lenge nok, så delte den seg i to. Det skjedde nå også, og der ramla begge frøknene i golvet. Litt skrik og leven ble det vel kanskje. «Døkk går det itte an å sleppe augon tå!» sa mor da hun kom tilbake. Da fikk jentene liksom skjenn og far litt unnskyldning for at hun hadde plassert dem der.

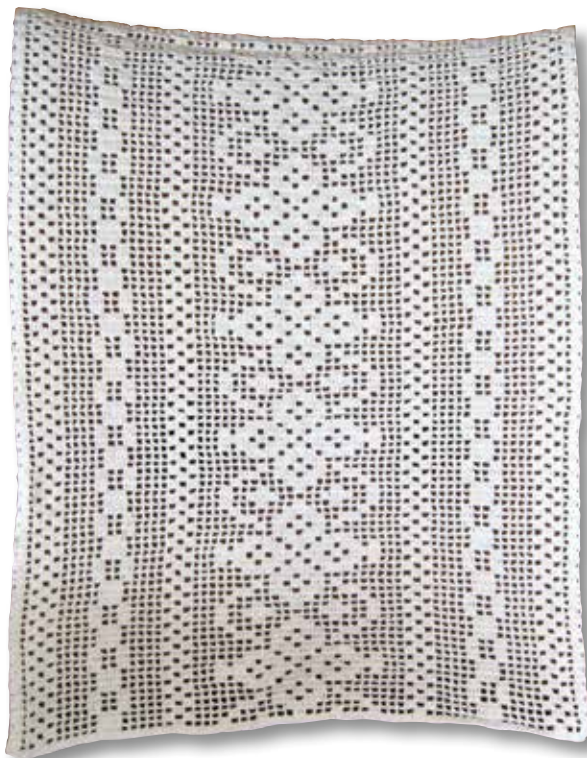
Da mor gikk bort, var Siv og Vigdis blitt voksne. Vigdis forteller at hun var hos mor siste dagen hun levde. Det gir minner å ta med seg. Det var tøft å miste far som liten, men det ble stor endring å miste mor som voksen også, kanskje særlig for henne som var

hjemme. Med begge foreldrene borte, kom spørsmålet fort opp hvor hun skulle bo. Hun ble rådet til å ta litt tid hos storesøster og tenke seg litt om. «Lytt til din indre stemme», var rådet fra legen. Det ble ei god rettesnor.

Godfølelsen for barndomshjemmet viste seg å være sterk, og den indre stemma hadde talt. Vigdis visste det ville bli tøft å være alene, men det hadde vært tøft for mor også da hun ble alene. Mor klarte det. Hun ville i hvert fall prøve. Det ville ikke bli bedre om hun bodde andre steder heller. Savnet etter mor og far er der uansett, men i huset hun har bodd i all sin dag ligger ikke bare savn, men også gode minner. «Bare gode minner», understreker hun. «Det er takket være mor at jeg klarer meg så bra som jeg gjør, for hun lærte meg å ikke gi opp», sier hun videre. Hun hadde et fast uttrykk: «Dette klarer du!» Så må Vigdis innrømme at mor kjente henne bedre enn hun gjorde selv, for det hendte nok at hun sa at hun ikke trodde hun ville klare ett og annet. «...men bare prøv!», sa hun, og mor fikk rett da også!

«Vi har vært heldige med foreldre», slår Vigdis fast, «og jeg kan ikke få full-rost mor», understreker hun. Nei, her vil hun være så lenge hun kan. Bøkene til far skulle stå snorrett i hyllene. En pirk var han, men det er bare moro med det nå. Her har hun rom til å tenke. Her har hun en ekstra trygghet i nevøen sin som uten tvil er til svært god hjelp i hverdagen.

Slik sier Vigdis det. Ei tøff dame som med rutinert hånd og omtenkstomt hjerte løfter slekts-maskene med slitesterk tråd opp i dagen med humor og styrke av ren godhet i trygge minner.

En av mange hekla løpere.

Vi har vært heldige med foreldre.

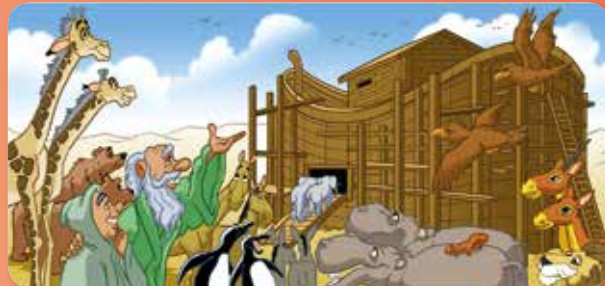
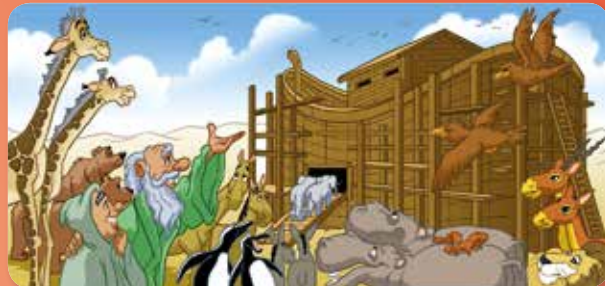
Hjelp gullfiskene ut i sjøen!

Den stakkars gullfiskene havner i do og må finne veien gjennom rørene og ut til sjøen. Kan du hjelpe ham?

Finn fem feil!

Noah bygde en stor båt med plass til familien og mange dyr. Gud reddet dem fra oversvømmelsen. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

Fargelegg!

Tegninger: Trevor Keen

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller **22 03 77 00**

Vitser

Har du hørt om skipet som var på vei fra Hongkong til Oslo lastet med jojoer? Det sank 143 ganger på veien.

– Nå kan det ikke bli verre! sa pessimisten.
– Å jo, da! sa optimisten.

Hvorfor hater kengurumødre regnværsdager?
Svar: For da må barna leke innendørs.

På tur til Romania i mai 2019

Rombarn på senteret i Valea Seaca er glade for sjokoladen de fikk sponset fra Coop Extra Fåvang.

Tekst og foto:
Lena G. Løsnesløyken

Ifra januar 2019 engasjerte jeg og min familie oss i den kristne utviklingsorganisasjonen «Star of Hope». Organisasjonen ble stiftet i 1979, og er en liten og effektiv bistandsorganisasjon som per i dag hjelper 30 000 barn i 12 land som trenger det aller mest til å få «En bedre start i livet». Star of Hope er godkjent av innsamlingskontrollen, har fokus på effektivt arbeid og en sterk kontroll med pengene.

Nydelige Larissa på senteret for funksjonsnedsette barn i Iasi.

Johanne deler ut armbånd.

Vi har vårt hjerte i Romania! Her trengs det sårt til penger både for å opprettholde det fantastiske arbeidet Star of Hope har gjort for funksjonshemmede barn der siden Ceausescu falt i 1989 (fem hjelpesentre) og også det ganske nystartede arbeidet for det lutfattige romfolket som startet i 2014 (fem ressursentre).

I mai 2019 reiste jeg sammen med min familie til Romania for å besøke noen av de hjelpesentrene de driver der. Det var mange sterke inntrykk! Det var vondt å se nøden og fattigdommen særlig blant romfolket. 9 av 10 rombarn lever i alvorlig fattigdom! Men Star of Hope sitt arbeid er fantastisk spennende, og gir håp til så mange! På ressursentrene får de fattige barna komme etter skoletid, og der får de hjelp med lekser, et varmt måltid mat, få vaske seg (mange hadde aldri vaska hendene noen gang før de kom til Star of Hope sine sentre!) og lære om respekt, regler, venn-

skap, selvrespekt og om Gud som elsker dem. Star of Hope holder også diverse kurs for voksne, slik at de kan lære seg et arbeid.

Mange husker nok bilder fra institusjoner i Romania som ble vist på TV i 1989. Da fikk hele verden se hvor grusomt funksjonsnedsette barn ble behandlet! De ble lenket til sine senger og måtte leve i egen avføring uten noe form for stimuli. Star of Hope har siden da drevet et utrettelig arbeid for funksjonsnedsette barn og deres familier, og i dag er mange av de barna som får hjelp av Star of Hope inkorporert i skoler og barnehager, et helt endret menneskesyn! Familiene til funksjonsnedsette barn får støtte og hjelp fra Star of Hope, og barna selv får profesjonell trening, masse kjærlighet og omsorg, og hjelp til å klare seg i «Det virkelige livet» på hjelpesentrene.

For de barna vi møtte i Romania, både de lutfattige rombarna og de funksjonsnedsette barna, så er Star of Hope det eneste håpet de har for en bedre fremtid! Dette er dessverre barn som er oversett av den rumenske stat!

Vil du være med og bidra? Du kan VIPPSE en gave til Star of Hope på nr 11576, eller bli fastgiver ☺ Ta gjerne kontakt med meg på mail: lena.losneslokken@starofhope.org om du vil vite mer. Eller les mer om arbeidet på www.starofhope.no

Lørdag 16.november kl.12.00 inviterer vi alle til gratis minikonserert for Star of Hope m/familien Løsnesløkken på Kaupanger ☺ Vi viser film fra vår reise til Romania og det blir gratis kaffe og kaker! Velkommen skal DU være!

Hilsen organisten i Ringebu.

Senter for funksjonsnedsette barn i Dorohoi.

Fattig romfamilie som vi besøkte i Dimancheni.

Eddies familie.

DATAKURS!

Seniornett Ringebu samles til uformelt datakurs i Kaupanger hver tirsdag kl. 10.00 - 12.00 i vinterhalvåret. Seniornett er i regi av Ringebu Pensjonistlag og vi har holdt på siden våren 2011. Nettbrettkurs onsdager til samme tid.

Deltakerne fordeles i to grupper: Litt øvet/viderekomne, som holder til i Storsalen og ofte velger emner selv. Nybegynnere holder til i Kafeteriaen og starter med å bli kjent med PC, tastatur og bruk av e-mail. Vi samles til felles kaffepause. Det forutsettes at datamaskinene er ferdig installert, og at du har opprettet en email-adresse ved kursstart. Vi benytter kommunens datanett under kursene.

Vi har nå kapasitet for nye medlemmer høsten 2019 og ønsker spesielt nybegynnere velkommen.

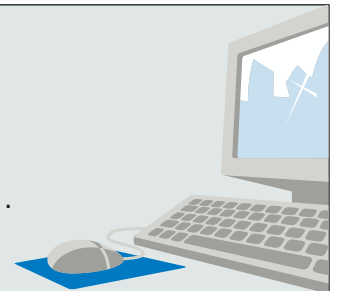
Det blir detaljert info og masse repetisjoner.

Vi kan ha nettbrettkurs avhengig av interesse.

Kursstart høsten 2019 er tirsdag 1. oktober kl. 10.00 i Kaupanger. Alle møter i Storsalen. Ta med kaffe og biteti.

For mer informasjon og påmelding kontakt **Johannes Gråberg tlf. 995 29 961** eller **Elisabeth Samuelsen tlf.450 33 845**

Velkommen til Seniornett Ringebu.

Her om dagen kom eg over nokre gamle salmebøker. Eg vil gjerne skrive om ei av dei: M. B. Landstads Kirkesalmebog frå 1892, som farfar Per (1839-1920) hadde fått tak i 9/6-1894. Per vikarierte av og til som klokkar i Kvikne så boka er velbrukt.

Ei innhaldsrik «Salmebog» frå 1892

Boka er inndelt i fleire bolkar. Dei fyrste 536 sidene er på 634 salmar og heiter M.B. Landstads Kirkesalmebog, Andre bolken er «nokre salmar», utgjevne av Elias Blix som utgjer 150 sider. Dei fleste har Blix skrivi, men det er au mange etter Grundtvig, Brorson, Kingo, Luther og nokre andre, alle omsette til landsmål eller nynorsk som vi helst seier no. I eit tillegg på 176 sider er det tre forfattarar som har skrivi om «Kirkesalmebøger og Salmedigtere» på 41 sider. Så er det eit avsnitt om kyrkjemusikarar og dei mest nytta koralbøker i den norske kyrkja. Den største delen til slutt er eit historisk oversyn over «de norske Kirkebygningers Historie» frå Olav Trygvasons Moster kyrkje og Sunnivakyrkja frå Selje i Nordfjord, bae er frå slutten av 900-talet. Denne bolken er på 122 sider. Siste kyrkja som er nemnd er Tønsberg Kirke innvigd i 1859. I alt er det portrett av meir enn 100 kyrkjebygg, og mellom dei også stavkyrkja vår. Det er professor og bergensar Lorentz Henrik Segelcke Dietrichson (1834-1917) som er forfattar av den siste bolken i salmeboka. Han skreiv mange bøker, m.a. «De norske Stavkirker».

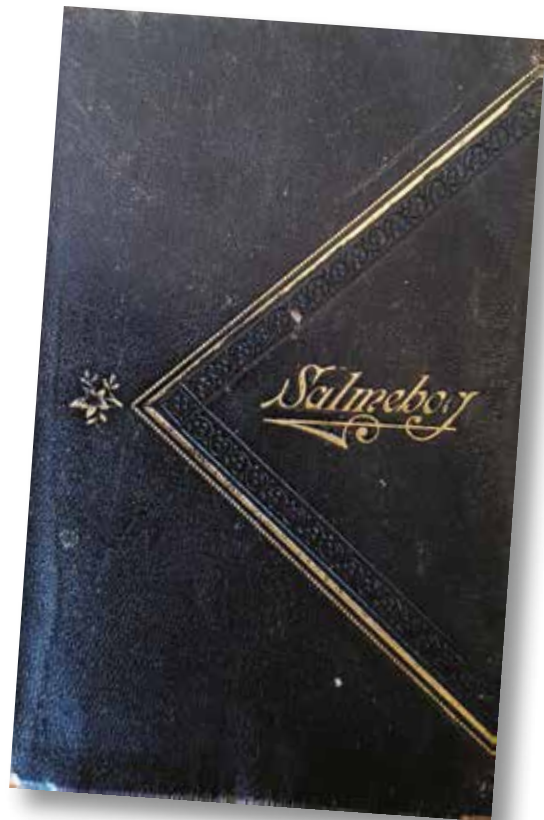
Litt om personar som er nemnde

Magnus Brostrup Landstad (1802-80) var frå Måsøy i Vest-Finmark, men vaks opp i Øksnes i Vesterålen. Vart som prest mest knytt til Telemark og fyrste salmen skreiv han da han var i Gausdal som kapellan frå 1828. «Ser jeg meg i Verden om» som er nr. 827 i mi salmebok frå 1984. I tillegg til å vera ein flittig salmediktar samla han folkeviser som vart til bok i 1852.

Elias Blix (1836-1902) kom frå nord. Han var son av ein fiskarbonden frå Gildeskål, sør for Bodø. Han gjekk fyrst lærarskolen i Tromsø og vart cand. theol. i 1866, og seinare både professor i hebraisk og kyrkjeminister 1884-88. Ved sida av salmane han laga er han blant mange kjent for å ha dikta nasjonalsangen for nordlendingane. «Å, eg veit meg eit land, langt der oppe mot nord». Blix omsette over halvdelan av Det nye Testamentet til nynorsk Det høyrer med til historia om Elias Blix at da han som nyutdanna prest var heimom sommaren 1866 og bad om å få preike i kyrkja der, fekk han avslag frå presten. Han kom aldri

attende til Gildeskål etter dette. I praktboka «Fotefar mot nord» frå 2005 står dette omtala. Kva grunnen kunne vera kan vi gjette oss til når vi veit at det var fyrst i 1892 at salmane Blix skreiv vart godkjende til bruk i kyrkja! Det var målstrid til gagns i dei dagane!

Døladiktaren frå Vågå, **Edvard Storm** (1749-94) er det au eit portrett av i salmeboka frå 1892. Han vart i 1790 utnemnd som medlem i ein komite som skulle gjera framlegg til ei ny salmebok i staden for Thomas Kingos salmebok frå 1699. Dette mislykkast avdi folk ikkje ville gje slepp på Kingo (1634-1703). Han vart verande «Salmisten i det danske Kirkekor» i lang tid. I salmeboka mi frå 1984 er det framleis 24 Kingosalmar.

Til slutt vil mi salme bli andre vers av «Sorgen og gleden de vandrer til hope» av Thomas Kingo 1681:

«Alle ting har en foranderlig lykke
alle kan finne en sorg i sin barm.
Ofte er bryst under dyrebart smykke
tynget av sorger og hemmelig harm.
Alle har sitt, stort eller litt,
himlen alene for sorgen er kvitt.»

Helsing Per Åsmundstad

Som en liten kuriositet kan det fortelles at da Simon Dahlen var prest i Seljord 1935-54, fikk han fullført arbeidet med en minnestøtte over M. B. Landstad utført av Anne Grimdalen. Dette kan vi i Ringebu være stolte over.

Simon Dahlen nr. 2 fra venstre.
Bildet av kvartett fra Seljord der han var med.

Anne Marie Grimdalen 1899-1961 fekk ideen til Landstadmonumentet da ho las diktet «Et Sognebud» av M.B. Landstad:

*«Jeg red meg op gjennem Dalen
og over den øde mo.....*

*Saa underlig Tankerne presse
sig udad og op til Gud:
Jeg kom just fra Kirkens Messe
og reiste i Sognebud.»*

Det var Jonsokdagen 1951 kronprins Olav avduka monumentet like ved Seljord-kyrkja der Landstad var sokneprest 1839-1848.

Landstadmonumentet i Seljord.

Familieonsdag

Vi fortsetter med FAMILIEONSDAG

kl. 16.30 – 18.00

- 13. november
- 11. desember

Familieonsdag er som et kinderegg:
3 goder på en gang:

- Enkel middag,
- Lek
- Gudstjeneste tilrettelagt for de yngste

Middagen koster kr 30,- for voksne, mens barn spiser gratis. Det er bare å møte opp, men følg gjerne med på «familielørdag» på facebook, og gi en lyd der på hvor mange dere kommer. Håper vi sees!

Hilsen Lena organist og Inger menighetspedagog

RETTELSE:

En liten rettelse fra forrige blad der Ola Køylla og L.M. Lindeman var nevnt.

Det var ved Vår Frelsers Kirke i Kristiania L.M. Lindeman var organist, ikke Vår Frues kirke som ligger i Trondheim. Far til L.M. Lindeman, Ole Andreas Lindeman var organist i Trondheim. Slekta kom fra Tyskland og de var svært musikalske.

VI STØTTER MENIGHETSBLADET

Har din bedrift lyst til å støtte Menighetsbladet og samtidig få profilering på denne siden, har vi fortsatt noe ledig annonseplass. Ta i så fall kontakt med redaksjonen på telefon: 61 28 43 50

 <p>GAUSDAL LANDHANDLERI www.gaus.no Telefon: 61 22 00 00</p>	 <p>www.jonnhalt.no • Tlf. 61 28 03 41</p>	 <p>Tlf. 488 66 066 - post@ringebubilruter.no</p>	<p>Støtt Menighetsbladet!</p>
 <p>Lauritz Dalbakk 2634 Fåvang Tlf. 61 28 24 10 / mob 976 82 410</p>	<p>Støtt Menighetsbladet!</p>	 <p>Ninas Blomster Tlf. 61 28 05 15 ninas.blomster@interflora.no</p>	 <p>ANNIS PØLSEMAKERI RINGEBU www.pølsemakeri.no</p>
 <p>Ringebu Frisørsalong Dame - Herre CAMILLA & KARI Tlf. 61 28 01 27</p>	<p>HYTTEDRØMMEN Vi vet ikke hva du drømmer om, men bli inspirert på www.blane.no</p> <p>Blåne hytter post@blanehytter.no, tlf. 612 84 300</p>	 <p>Rob Optikk 2630 Ringebu, Tel: 61 28 08 70 e-post: postmaster@roboptikk.no</p>	 <p>STENUMGÅRD BYGG AS Telefon 61 40 03 70 Tromsnesvegen 37, 2634 Fåvang post@stenumgardbygg.no</p>
 <p>TUNET KRO Tlf. 61 28 11 12 - www.tunetkro.no</p>	 <p>Hallum Tak og Blikk AS Blikkenslager - Fåvang - 46 66 01 39</p>	<p>Støtt Menighetsbladet!</p>	 <p>BORGEDAL BYGG AS totalleverandør av byggtjenester post@borgedalbygg.no 2634 Fåvang - Tlf.: 61 28 46 50</p>
<p>Støtt Menighetsbladet!</p>	<p>LEX-BUSSEN.no Tlf: 047- 90 19 35 97</p>	 <p>AREAL+ Planleggere og rådgivende ingeniører 2634 Fåvang - Tlf. 61 24 57 70 www.arealpluss.no</p>	 <p>VENABU FJELLHOTELL www.venabu.no • Tlf. 61 29 32 00</p>
 <p>BORGEDAL BYGGSERVICE AS 2634 FÅVANG - 41 33 00 76 - 90 52 25 47</p>	 <p>FÅVANG SAG 2634 Fåvang - Tlf. 61 28 44 00</p>	<p>Ringebu; libris 2630 Ringebu Tlf. 61 28 01 99 - ringebu@libris.no www.libris.no/ringebu</p>	 <p>KIWI mini pris KIWI Ringebu • 61 28 05 19</p>
 <p>VIKEN GARTNERI 2634 Fåvang - tlf. 61 28 46 02 www.vikengartneri.com</p>	 <p>Dale-Gudbrands Trykkeri a.s. 2635 Tretten, tlf. 61 27 73 50 www.dg-trykk.no</p>	 <p>GIAX GUDBRANDSDAL INDUSTRIER AS www.giax.no • Tlf. 61 28 42 00</p>	<p>Støtt Menighetsbladet!</p>
 <p>Borgen Handverk Øvre Borgen - 2634 Fåvang Tlf: 41 63 78 57 - E-post: rabor-h@online.no Husflidshåndverker www.husflid.no</p>	<p>Støtt Menighetsbladet!</p>	<p>Marits fotterapi 2630 Ringebu • Tlf. 480 02 652</p>	 <p>HORTEN ELEKTRISKE AS Autorisert tele- og elektroentreprenør www.hortenelektriske.no Gudbrandsdalsvegen 2090 2630 Ringebu - tlf. 61 28 16 40</p>
<p>Ringebu Begravelsesbyrå og Blomsterbinderi Tlf. 61 28 27 57</p>	 <p>FÅVANG ELEKTRO AS Tromsnesvegen 23, 2634 Fåvang. Tlf. 61 28 00 00</p> 	 <p>JOHN LIEN RØRLEGGEBEDRIFT 2630 Ringebu - Tlf: 900 74 845 - 61 28 44 88</p> <p>Bademiljø Medlem i Norges største rørleggerkjede</p>	<p>Blomsterverkstedet Laila Bakken Tlf. 90 85 61 97 Epost: blomster908@gmail.com</p>

DET SKJER

Torsdag 12. desember kl.19.00 på Ringeby bibliotek

På talefot: Møte med Solveig Fiske

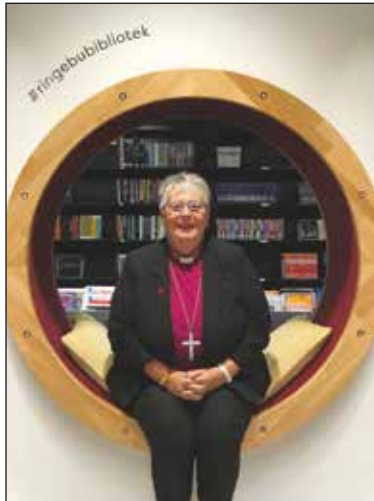
Solveig Fiske ble vigslat som biskop i Hamar bispedømme 17. desember 2006. Hun har vist seg som en liberal og modig biskop, og i sin tiltredelseserklæring som biskop ga hun til kjenne at hun ville skape en åpen kirke hvor det ikke stilles noen tilleggskrav utover dåpen til det å være kristen.

Biskop Solveig Fiske er et kjent og kjært navn for de fleste av oss, og hennes mange besøk i Ringeby det siste året har vist at hun også har et godt øye til oss. Men hvem er privatpersonen Solveig? Hva gjorde at hun søkte tjeneste i kirken? Hvilke saker brenner hun for? Og hva er hennes ønsker for adventstiden?

Heidi Hovdhaugen Myhre leder oss gjennom en samtale hvor vi blir bedre kjent med Solveig Fiske, både som privatperson og som biskop. Musikalsk innslag ved Strandklang, og servering av kaffe og hjemmebakete kaker. Gratis inngang og servering.

Velkommen!

Arr.: Ringeby sokneråd og Ringeby bibliotek

ELVIS CHRISTMAS

Fåvang kirke, fredag den 6. desember kl. 1900

Ole Johnny Bekkemellom & The Kingsmen kommer tilbake til Fåvang kirke, nå med julesanger fra Elvis sin karriere.

Her blir det mange godbiter å høre fra flere av Elvis sine juleplater samt andre fine låter. Billetter kan forhåndsbestilles hos Elin Strangstadstuen, tlf. 419 15 603 eller kjøpes ved inngangen.

Velkommen!

Fin høst i lag

Vi i fargefjellet var i solen. Vakker vassis og snørødt. Her fant en full ro. Bæra og bålkaffen god. Var fantastisk til, der vi gikk mye mil. Dyra mot aftenstjernene nydelig. Vi var i lyng og bar, å månen skinte klar. Det så stor ro var, her skulle en bo! Hjertet best da, slo når, morgenen stod, så fint rød..!

Egil Mjogdalen

En vennlig påminnelse vedrørende begravelser

I all vennlighet minner vi om at det skal være stille i kirka når organisten begynner å spille før seremonien i begravelser, i respekt for pårørende. Det er også gammel og god skikk at det skal være stille når kista bæres ut til gravstedet.

Vi takker for respekten!

HEIM OG KYRKJE

DØPTE

Ringeby:

09.06.19 Kari Granheim
09.06.19 William Walter Kirkeeng-Nymoen
16.06.19 Mille-Marit Tørmo Jonassen
28.07.19 Niklas Nyborg Østgårdseggen
01.09.19 Even Birkeland Kvernes
22.09.19 Nathalie Sikle Nyborg

Fåvang:

21.07.19 Christian Brandstad Stubrud
(døpt i Fåvangfjellets Sportskapell)
04.08.19 Trond Borgedal
04.08.19 Leah Amrud Tromsnes
08.09.19 Emma Dalbakk

Venabygd:

09.06.19 Sigrid Romtveit Harildstad
30.06.19 Nils Bø

VIELSER

Ringeby:

01.06.19 Mari Kvale og Brage Bergåker
08.06.19 Unn Liebe og Anders Ivar Holt Hjetland
06.07.19 Stine Bredeveien Pedersen og Per Gunnar Forrestad
13.07.19 Gro Vestues og Per Johan Smestad
03.08.19 Trude Førlandsås og Eirik Bjørkli

Fåvang:

21.09.19 Mali Wuttiya og Odd Reidar Torgersen

Venabygd:

15.06.19 Cecilie Gay Hagen og Henrik Berntsens
(viet i Venabygd Fjellkapell)
03.08.19 Ida Furusæter og Bjørnar Amrud
24.08.19 Linda Tveit og Stian Berge
(viet i Venabygd Fjellkapell)
07.09.19 Tone Kristin Bergum Pinløyken og Tore Syverrud
28.09.19 Anne-Marthe Kristiansen og Martin Øfstaas
(viet i Venabygd Fjellkapell)

GRAVFERDER

Ringeby:

10.05.19	Gudrun Kristine Kleven	f. 1932
15.05.19	Finn Nilsen	f. 1942
16.05.19	Eystein Johansen (bisettelse)	f. 1931
03.06.19	Ansgar Birkehol (urnedsettelse)	f. 1947
28.06.19	Inge Gunnar Rønningen (bisettelse)	f. 1948
05.07.19	Martin Borgen	f. 1932
17.07.19	Gunvor Kari Bakken Tvette	f. 1948
19.07.19	Asbjørn Stulen	f. 1928
14.08.19	Kjell Einbu (bisettelse)	f. 1924
30.08.19	Gerd Ingeborg Stubbsveen (urnedsettelse)	f. 1938
06.09.19	Anne Margrethe Sagstuen (bisettelse)	f. 1936
13.09.19	Sverre Johansen	f. 1946
20.09.19	Aslaug Bratland	f. 1950
20.09.19	Martine Linnea Falch Dalberg (bisettelse)	f. 1991

Fåvang:

14.05.19	Margrethe Aslaug Kampen	f. 1938
23.05.19	Anna Mary Midtskog (bisettelse)	f. 1928
24.05.19	Mari Olave Trosvik	f. 1945
28.05.19	Emil Mjogdalen	f. 1925
12.07.19	Agnes Ødegård	f. 1923
17.07.19	Morits Nordrum (bisettelse)	f. 1924
26.07.19	Mary Helene Slåsetten (bisettelse)	f. 1951
07.08.19	John Skansgård	f. 1937
13.08.19	Eveline Slåsetten	f. 1930
17.09.19	Amund Lie (bisettelse)	f. 1928

Venabygd:

03.06.19	Even Hovdhaugen (urnedsettelse)	f. 1941
23.07.19	Ole Ånsløyken (urnedsettelse)	f. 1940

Klokkene kaller til messe

OKTOBER:

- 13.10 18. søndag etter pinse**
1100 Fåvang kirke, høsttakkefest, bøker til 5. kl. elever, konf.jubileum, vikarprest Sigmund Jacobsen
- 20.10 19. søndag etter pinse**
1100 Venabygd kirke, høsttakkefest, kirke- kaffe, kapellan Gustav Søberg
1700 Høgvang, grendemesse, kapellan Gustav Søberg
- 27.10 Bots- og bededag**
1100 Ringeby stavkirke, kapellan Gustav Søberg
1300 Fåvang Barnehage, grendemesse, kapellan Gustav Søberg

NOVEMBER:

- 03.11 Allehelgensdag**
1100 Ringeby stavkirke, kirkekaffe, kapellan Gustav Søberg
1100 Venabygd kirke, kirkekaffe, vikarprest Sigmund Jacobsen
1900 Fåvang kirke, kirkekaffe, kapellan Gustav Søberg
- 10.11 22. søndag etter pinse**
1100 Sør-Fåvang grendehus, grendemesse, kapellan Gustav Søberg
- 17.11 23. søndag etter pinse**
1100 Ringeby stavkirke, ordinasjonsguds- tjeneste v/biskop Solveig Fiske m.fl.
- 24.11 24. søndag etter pinse**
1900 Fåvang kirke, vikarprest Sigmund Jacobsen

DESEMBER:

- 01.12 1. søndag i advent**
1100 Ringeby stavkirke, utdeling av bøker til 4-åringer, kapellan Gustav Søberg
- 08.12 2. søndag i advent**
1100 Fåvang kirke, utdeling av bøker til 4-åringer, kapellan Gustav Søberg
- 15.12 3. søndag i advent**
1100 Venabygd kirke, utdeling av bøker til 4-åringer, vikarprest Sigmund Jacobsen
- 22.12 4. søndag i advent**
1100 Linåkertunet, kapellan Gustav Søberg
1700 Ringeby Eldresenter, kapellan Gustav Søberg
- 24.12 Julaften**
1300 Venabygd kirke, kapellan Gustav Søberg
1400 Ringeby stavkirke, vikarprest Sigmund Jacobsen
1500 Fåvang kirke, kapellan Gustav Søberg
1600 Ringeby stavkirke, vikarprest Sigmund Jacobsen
- 25.12 1. juledag**
1100 Ringeby stavkirke, kapellan Gustav Søberg
1100 Fåvang kirke, vikarprest Sigmund Jacobsen
- 26.12 2. juledag**
1100 Venabygd Fjellkapell, vikarprest Sigmund Jacobsen
- 29.12 5. juledag**
1100 Ringeby stavkirke, vikarprest Sigmund Jacobsen

Med forbehold om feil og endringer. Se annonsering i GD.

DEN NORSKE KIRKE Ringeby prestegjeld

Gateadresse Ringeby ungdomssenter, Jernbanegata 14
Postadresse Postboks 150, 2631 Ringeby
E-post post@stavechurch.no
Internett www.stavechurch.no

Kirkekontoret

Mandag – fredag kl. 9 – 12 61 28 43 50
Kirkeverge Lars Smestadmoen 61 28 43 50
E-post: kirkeverge@stavechurch.no
Kontorsekretær Unni L. Tagestad 61 28 43 50
E-post: sekreter@stavechurch.no

Prestene

Kapellan Gustav Søberg 61 28 43 57
E-post: kapellan.ringeby@stavechurch.no
Vikarprest Sigmund Jacobsen 61 28 43 58
E-post: sigmundjacobsen@gmail.com

Privattelefoner

Kapellan Gustav Søberg 979 58 199
Vikarprest Sigmund Jacobsen 415 03 014
Kirkeverge Lars Smestadmoen 907 38 508
Organist Lena Gallatin Løsnesløkken 902 30 755
Men.ped. Inger Melbø Strangstad 996 14 642

Kirkene – kirketjenere

Ringeby stavkirke
Jan Helge Jonhaugen 902 50 496
Fåvang kirke
Nils Magne Mathisen 902 89 136
Venabygd kirke
Odd Arne Furusæter 975 07 976

Fellestrådet

Bjørn D. Karlstad, leder 995 15 015

Soknerådene

Ringeby: Øyvind Myhrsveen, leder 415 10 320
Fåvang: Stein Arve Solås, leder 911 82 460
Venabygd: Anne M. Jordbruen, leder 906 31 091

Redaksjonen for Menighetsbladet

Anne Jordbruen, Venabygd 906 31 091
annejord@hotmail.com
Olaug Widme, olaugwidme@gmail.com 480 68 441
Liv Jorunn Braastad, lorbraa@online.no 950 93 733
Postadresse: Postboks 150, 2631 Ringeby
Bankkonto for bladpenger: 2095 19 54471

Grafisk produksjon:

Dale-Gudbrands Trykkeri a.s, 2635 Tretten
Tlf. 61 27 73 50 - www.dg-trykk.no

Neste nummer av Menighetsbladet kommer ut midten av desember. Vi oppfordrer leserne til å bidra med stoff eller tips om aktuelle saker.

Frist for innlevering er 30. november 2019.

SOS
CHAT

SOS
22 40 00 40